

Texte in türkischer Sprache

Türkçe metinler

Horizons. Göçün tarihi ve geleceği

Giriş

Ufkun ötesinde ne olduğunu hiç merak ettiniz mi? Başka bir yerde daha özgür ve mutlu yaşayıp yaşayamayacağınızı?

Göç, her aile hikayesinin bir parçasıdır. Belki de büyükanne ve büyükbabanız Almanya'ya başka bir ülkeden gelmişlerdir. Belki de Nürnberg'e yeni gelmiş olabilirsiniz. Belki de yurt dışında çalışmayı düşünüyorsunuz.

Göç, sanat ve kültürü harekete geçirir. Burada sunulan öyküler ve biyografiler, bu insanlık temasına ışık tutmaktadır. Kalkıştan varışa kadar birçok adımı takip eder.

Göç, gelecekte daha da önemli ve geniş kapsamlı hale gelecektir. Ay'da kalıcı yerleşimler için konseptler şekilleniyor. Aynı zamanda, iklim değişikliği her zamankinden daha fazla insanı evlerini terk etmeye zorluyor. Nereye gidecekler?

Gerhard Richter, Göl Parçası (bulutlu)

Gerhard Richter bu resimde iki yerin fotoğraflarından motifleri bir araya getirmiştir: Düsseldorf üzerindeki gökyüzü ve İbiza açıklarındaki deniz. Gökyüzü bulutlu ve deniz huzursuz. Richter farklı ruh hallerine sahip çeşitli deniz manzaraları resmetmiştir. Psikolojik araştırmalara göre, ufkun bu görüntüsü insanları hayatları ve fırsatları hakkında düşünmeye teşvik ediyor. Richter bu resimde kendi hayatını da yansıtmış olabilir.

1950'lerin sonunda doğduğu yer olan Dresden'de eğitim gördü. Doğu Almanya'daki siyasi nedenli kısıtlamalar, genç bir ressam olarak onu giderek daha fazla hayal kırıklığına uğrattı ve sanatsal gelişimini engelledi. Bu nedenle 1961 yılında ilk eşiyile birlikte Batı Almanya'ya kaçtı ve ikamet yeri olarak Düsseldorf'u seçti. 1960'ların sonuna gelindiğinde, kendisini önde gelen uluslararası bir sanatçı olarak kabul ettirmişti bile.

Göç

İnsanlar ilk ne zaman ve neden yola çıktı?

İlk kalıcı yerleşimler, tarımın başladığı yaklaşık 10.000 yıl önce ortaya çıkmıştır. Dünyanın farklı bölgelerinde geçiş farklı zamanlarda gerçekleşmiştir. Orta Avrupa'da en eski kanıtlar M.Ö. 5.500'lerden kalmadır. Yerleşimde kalıcılık bir sonraki neslin ebeveynlerinin işlerini devam ettirdiğinde mümkün olmuştur. Artık ayrılmak aynı zamanda bir şeyleri ve birilerini geride bırakmak

anlamına geliyordu: aile bağları, uzun zaman içinde gelişen tanıdık bir kültür ve dil, sahip olunan mallar, statü ve güvence.

Bugün de yola çıkmak için pek çok neden var. Savaş, ekonomik ve siyasi nedenler insanları taşınmaya zorluyor. Birçoğu eğitim ve iş için gönüllü olarak taşınmaktadır.

Zulüm

Nasyonal Sosyalist rejim tarafından 1933'ten itibaren dışlanan sanatçının ABD'ye de uzanan hareketli bir hayatı oldu. Yapmış olduğu yer değişimlerinin tümü gönüllü değildi. Resimleri, kendisinin de paylaştığı deneyimler olan yönelim bozukluğu ve uzaklaşma hakkındadır.

Düğün

Evlilik ve ilişkiler genellikle göçün nedenidir. Özellikle geçmişte, komşu bir kasabaya taşınmak bile önemli bir dönüm noktası sayılabilirdi.

İş ve eğitim

Geniş kapsamlı ticari ilişkiler, evden uzakta uzun süre kalmayı gerektiriyordu. Bu mağaza, çay, şeker ve kahve gibi ürünlerin Avrupa ülkelerinin kolonilerinden ithal edildiği bir dönemde ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla, menşe ülkelerdeki insanlara yönelik baskı ve sömürü, bu işgücü göçü biçiminin diğer yüzüdür.

Marie-Odile, marangoz

Yüzyıllar boyunca, kalfaların başka yerlerdeki yaygın çalışma yöntemlerini ve tekniklerini öğrenmek için dolaşmaları zorunluydu. Bazıları 'göç edilen' yerlerden birine yerleşti ve orada usta oldu. El sanatlarında eğitim göçü modern bir olgu olmayıp Orta Çağ'dan bu yana belgelenmiştir.

Özgürlüğün sevinci: hedef ABD

19. yüzyılda ürün kıtlığı, kıtlık ve ekonomik beklentilerin yetersizliği milyonlarca Almanı Kuzey Amerika'ya gitmeye zorladı. Birçoğu hızla entegre oldu ve başarılı oldu. Schefnecker (1826-1905) Michigan'da bir salon işletti ve İç Savaş sırasında yeni kazandığı özgürlüğünü savundu.

Doğal afetler

Doğal olaylar göçü zorlayabilir. İklim değişikliği nedeniyle toprak artık verim vermediğinde, geçim kaynakları kaybolur. Toprak kayması gibi felaketler yerleşim imkanını yok eder ve kalmayı imkansız hale getirir.

Savaş

Sivillerin ve hatta kraliyet ailelerinin, kendi vatanları savaş alanına dönüştüğünde kaçmaktan başka çareleri kalmıyor. Prusya Kraliçesi Luise (1776-1810) 1806'da Napolyon birliklerinin önünde aceleyle

ve ağır hasta olarak Doğu Prusya'ya kaçtı. Yengesi Prusya Prensesi Marianne'nin (1785-1846) iki kızı, Königsberg'e yapılan kış yolculuğu sırasında öldü: Amalie (1805-1806) ve Irene (3-5 Kasım 1806).

Cumhuriyet'ten firar

Gözetim, sıkı denetim ve kısıtlı hareket özgürlüğü Doğu Almanya'dan kaçış nedenlerinden sadece bazılarıydı. Bir mülteci 1989'da Duvar'ın yıkılmasından kısa bir süre önce kaçarken yanına sadece bu fotoğraf makinesini almıştı. Kamera, kişisel belgelerin kayıtlarını içeren bir film içeriyordu.

Kalıcı nedenler. Benzer görüntüler

Savaş ve şiddet, göçün kalıcı nedenleri olmaya devam etmektedir. Yine de görüntüler yüzyıllardır birbirine benziyor. Kutsal Aile, bebek İsa'yı hükümdar Hirodes'ten kurtarmak için Beytlehem'den kaçmak zorunda kalmıştır. Hirodes bütün erkek bebeklerin öldürülmesini emretmişti. 500 yıl kadar sonra, kaçan kadın ve çocukların fotoğrafı, o sırada yaklaşık 26.000 kişinin direnmekte olduğu Çad'da çekildi. Yakındaki Sudan'ın Darfur bölgesindeki iç savaştan kaçmışlardı.

Yollar

Göçmenlerin yolları genellikle uzun ve tehlikelidir.

Mülteciler hayatlarını kurtarmak için yola çıkarlar. Aynı zamanda, güvenliğe ulaşmak için çoğu zaman hayatlarını riske atıyorlar. Yolculuklarının devam edip etmeyeceğini, ne zaman ve nerede devam edeceğini bilmeden dolambaçlı yollardan gitmek ya da kamplarda kalmak zorunda kalıyorlar.

Kutsal Kitap bu tür hikâyeler içerir. Aynı adı taşıyan antik destandan türetilen "Odyssey" kelimesi ise sonucu belirsiz maceralı yolculuklar anlamına gelmektedir. Her iki metin de bugün hala insanlara kendi deneyimleri üzerine düşünmeleri için ilham veriyor.

Umut Projesi: Moria'daki Mülteciler

İngiliz doğumlu Philippa ve Eric Kempson Midilli'de yaşıyor. Avrupa Birliği'nin bir parçası olan Yunan adasını, AB üyesi olmayan Türk anakarasından sadece yaklaşık 10 kilometre ayırmaktadır. 2015 yılında Afrika ve Orta Doğu'dan giderek daha fazla sayıda mülteci ve sığınmacı Türkiye'den Midilli'ye doğru kısa ama tehlikeli bir yolculuğa çıktı. Birçoğu Yunanistan anakarasına ve diğer AB ülkelerine gitmek yerine Moria kampına yerleştirildi.

Kempsonlar bu insanlara yardım etmeye karar verdi. Kuruluşları "The Hope Project" mültecilere korunaklı bir alanda sanat dersleri veriyor. Bu resimleri yapan mülteciler 2015'ten itibaren Midilli'ye gelmişlerdir. O zamandan buyana, hepside, bazı uzun süre kalışlardan sonra, AB ülkelerine ya da İsviçre'ye ulaşmışlardır.

Odysseus: Gezintiler

Odysseia adlı epik şiir Yunan şair Homeros'a (MÖ 8. yüzyıl) atfedilir. İthaka kralı Odysseus'un Troya'dan evine yaptığı 10 yıllık yolculuğu anlatır. Felaketler ve maceralar, savaşa zorunlu olarak katıldıktan sonra eve dönüşünü geciktirir. Odysseus, kaderi olduğu kadar cesareti de olan bir adamı temsil eder: Hikaye anlatımında, yolculuğunun travmalarının üstesinden gelir.

Daha antik çağda Odysseus'un maceraları, örneğin asil seramik kaplar üzerinde mecazi olarak tasvir edilmiştir. "Odyssey" terimi uzun zamandan beri uzun ve zorlu bir yolculukla eşanlamli hale gelmiştir. 20. yüzyılda Odysseus, savaş, kaçış ve sürgünler sonucunda evsiz kalan ve hayatın içinde dolaşan bir adamın sembolü haline gelmiştir.

1900'den beri Odyssee'ler

James Joyce ve Nikos Kazantzakis uzun süre evlerinden uzakta yaşadılar; Joyce Trieste ve Zürih'te, Kazantzakis ise Berlin ve Antibes'te. Homeros'un kahramanı, savaşlar ve yerinden edilmelerle parçalanmış bir Avrupa'da evsiz göçmenler olarak kendi kaderlerinin projeksiyon perdesidir. Joyce'un ünlü Ulysses'i (1921) Dublin'de bir gün içinde geçerken, Kazantzakis Odysseia'yı (1938) sürdürür: Anavatanı İthaka'da bir daha ayağa kalkamayan Odysseus yeniden yola koyulur. Odysseia, bugün de evsizlik ve yabancılik deneyimlerini yansıtan eserlerin ilham kaynağı ve isim babası olmaya devam ediyor.

Hareket halinde: Misafir sanatçılar

Bu sergi için Germanisches Nationalmuseum ilk kez göç veya mülteci deneyimi olan sanatçılara yönelik bir burs programı başlatmıştır. Seçim, kent halkının da katıldığı bir jüri tarafından yapıldı.

Çalışmalar, göçle ilgili güncel sorulara, sergideki temalara ve nesnelere yanıt olarak üretilmiştir.

Bu alan sergi süresince sanatsal çalışmalarla değişecektir.

Program, özel vakıf finansmanı ile mümkün olmuştur.

Variş

Variş, variş anlamına mı geliyor?

Hitler'in 1933'te iktidara gelmesinin ardından Yahudiler Londra'ya sığındı. Bunların arasında, 1938'den itibaren ünlü Kindertransport'larla refakatsiz olarak gelen çocuklar da vardı. İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru, Doğu Avrupa'dan Almanca konuşan yerinden edilmiş kişiler, yenilmiş ve yıkılmış bir Almanya'ya geldi. Birçoğu için burası, ailelerinin yüzyıllar önce terk ettiği uzak bir memleketti. Yaklaşık on beş yıl sonra, İtalya, Yunanistan ve Türkiye gibi ülkelerden Almanya'ya ilk "misafir işçiler" geldi.

Tüm farklılıklara rağmen, benzer zorlukların üstesinden gelmek zorunda kaldılar. Varıştan varışa giden uzun bir yoldur ve genellikle bir sonraki nesil tarafından devam ettirilmesi gerekir.

Bistritz: Alman mülteciler 1945 civarında

İkinci Dünya Savaşı'nın sonunda 14 milyon Alman anavatanlarını terk etmek zorunda kaldı. Çoğu zaman yanlarına sadece temel ihtiyaçlarını alabiliyorlardı.

Oder-Neisse sınırının doğusunda kalan ve o dönemde Almanya'ya ait olan bölgelerden ya da Sudetenland gibi Nasyonal Sosyalistler tarafından ilhak edilen bölgelerden gelmişlerdir. Diğerleri ise bazen yüzyıllardır Doğu Avrupa ülkelerinde yaşayan azınlıklardı.

Transilvanya Saksonları gibi bazıları ilerleyen Rus ordusundan kaçtı. Diğerleri ise zorla sınır dışı edildi. Savaşın zarar görmüş Batı Alman işgal bölgelerine varmak uzun ve çileli bir süreçti. Pek çok kişi yakında geri dönebilmeyi umuyordu. Ancak yavaş yavaş yeni bir varoluş inşa etmeleri gerektiğini anladılar.

"Anayurt Anıtları"

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, Alman Ulusal Müzesi kendisini eski Doğu Almanya topraklarından gelen kültürel nesnelere için bir toplama noktası olarak gördü. 1952'den itibaren, Transilvanya, Silezya veya Sudetenland gibi kültürel tanıklıkların yer aldığı "Anavatan Anıtları" kuruldu. Kaybedilen anavatanların hatırasını korumaya hizmet ettiler. Aynı zamanda, acıma duygusuyla yüklü bir anma kültürünün ifadesiydiler.

Dönüşen vatan: Hertha Karasek-Strzygowski

Hertha Karasek-Strzygowski 1896 yılında Silezya'da doğdu. Nasyonal Sosyalist dönemde, bölgeye özgü geleneksel kıyafetler içindeki Alman köylülerinin portreleriyle tanındı. Portreleri, kendisinin de bağlı olduğu völkisch ideolojilerden oldukça etkilenmiştir. Dolayısıyla resimlerinin siyasi bir mesajı vardır: Kaybedilen topraklara geri dönme arzusunu meşrulaştırmayı amaçlıyor.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, yerinden edilmiş kişileri model olarak kullandı ve onları geldikleri bölgelerin geleneksel kostümleri içinde resmetti. Resimleri, hiç var olmamış, şekil değiştirmiş bir anavatanı çağırıyor. Burada Grete Groß tipik bir Bistritz kilise ceketi içinde 250 km uzaklıktaki Grossau (Cristian Sibiu, Romanya) kale kilisesinin önünde duruyor. Ressam muhtemelen bunu bir fotoğraftan kopyalamış çünkü Bistritz'deki basit kiliseden daha tipik bir bölge gibi görünüyordu.

Bir sığınak olarak Londra: 1933'ten itibaren

Nasyonal Sosyalistlerin Ocak 1933'te iktidarı ele geçirmelerinin hemen ardından ilk Yahudi aileler Almanya'dan kaçtı.

Daha sonra yazar olan Judith Kerr de o dönemde kardeşi ve ailesiyle birlikte ülkeyi terk etmiştir. İngiltere ve özellikle de kozmopolit Londra şehri önemli bir sığınma yeri haline geldi. 1938 ile Dünya Savaşı'nın başlangıcı arasında, Kindertransporte olarak adlandırılan program, Nazilerin iktidar alanı içinde yaşayan 10.000 kişinin daha hayatını kurtarmıştır.

İngiltere de bir savaş sahnesi haline geldi. Mülteciler savaşı eski yerleşik halkla birlikte yaşamış ve acı çekmişlerdir. Birçoğu hayatlarının geri kalanında İngiltere'de kaldı ve kendilerini Alman'dan çok İngiliz olarak gördüler. Çocukları ve torunları, ebeveynlerinin kuşağının deneyimleriyle şekilleniyor ve ev ve aidiyet hakkında sorular sormaya devam ediyorlar.

Alevler içinde bir sembol

Londra'nın ekonomik kalbi olan City, hava saldırılarında %90 oranında tahrip olmuştur. Herbert Mason 30 Aralık 1940'ta St Paul Katedrali'nin kubbesinin kurtarılması mucizesini fotoğrafladı. Bu fotoğraf İngiltere'de yaklaşan Alman işgalinin önlenebileceği konusunda cesaret verdi. Berlin basınında bu olay yakın bir zaferin habercisi olarak görüldü.

1940 ve 1941 yılları arasında İngiltere üzerinde gerçekleşen ve "Blitz" olarak bilinen hava savaşında, aralarında Almanya'dan gelen mültecilerin de bulunduğu yaklaşık 43.000 kişi hayatını kaybetti.

"Düşman yabancılar": Gözaltı

İngiltere savaşa girdikten sonra, orada yaşayan Alman erkeklerin çoğu (17-70 yaş arası) olası casuslar olarak geçici olarak gözaltına alındı. Bunların arasında 1933 yılında Nazi rejiminden kaçan Berlinli Alfred Lomnitz de vardı. Liverpool'da yeni bir toplu konut alanı olan Huyton'da izole edilmişti. Solda resmi görülen Walter Nessler daha sonra Huyton'da geçirdiği zamanı şöyle yorumlamıştır: "Anladık. Toplama kampında olmaktan daha iyiydi."

Ayrılmış ikizler: Ilse Aichinger ve Helga Michie

Ilse Aichinger, diğerlerinin yanı sıra Die größere Hoffnung (1948) adlı romanıyla edebiyat tarihine geçmiştir. O ve tek yumurta ikizi olan kız kardeşi Helga hayatları boyunca birbirlerine sıkı sıkıya bağlıydılar. Avusturya'nın Almanya tarafından ilhak edilmesinden sonra, Yahudi annesi sınır dışı edilmekle tehdit edildi. Ilse annesiyle birlikte Viyana'da kalırken, Helga bir çocuk nakil aracıyla Londra'daki teyzesinin yanına gönderildi. Kısa sürede dili öğrendi ve kendine yeni bir hayat kurdu. Viyana'ya hiç dönmedi.

Bu mektuplar, kız kardeş ve annenin Viyana'daki çalkantılı ilk zamanlarını belgelemektedir.

Mornington Crescent, Yaz Sabahı II

Frank Auerbach henüz 8 yaşındayken kurtarıcı bir Kindertransport'a bindi. Alman sürgün okulu Bunce Court'a gitti ve hayatta kaldı. Anne ve babası ise sınır dışı edilmiş ve Auschwitz'de öldürülmüştür.

Auerbach 1947'de İngiliz vatandaşlığını kabul etti ve sonunda ülkenin önde gelen sanatçılarından biri olarak kendini kabul ettirdi. 1950'lerden beri Mornington Crescent yakınlarındaki Camden'da yaşamaktadır. Sokak, Londra'daki yaşamının merkezidir ve resimlerinde yinelenen bir motiftir.

Judith Kerr: Berlin'den Bir Londralı

Kerr, kendi kuşağının en önemli İngiliz çocuk yazarlarından biridir. Genç bir Yahudi kadının kaçışını ve entegrasyonunu konu alan üçlemesi Almanya'da zorunlu olarak okunuyor. Romanlar onun deneyimlerine dayanmaktadır. Aile 1933 yılında kaçtı ve savaş yıllarını Londra'da geçirdi. Judith Kerr belki de yazarlık yeteneğini Berlin'de tiyatro eleştirmeni olarak ün yapmış babasından miras almıştır. Judith ve erkek kardeşi kısa sürede İngiltere'yi yurtları haline getirirken, ebeveynleri savaştan sonra geri döndüler.

Yaşayan hafıza. Tarih, Kimlik, Mekan

Catrine Val, Nasyonal Sosyalizm'den İngiltere'ye kaçan ve orada evlerini kuran Yahudilerin Londra'daki torunları arasında izler aramaya başladı. Çalışmaları, gelecek nesillerin kimlik arayışına dair içgörüler sunuyor. Tüm asimilasyona rağmen, bu tamamlanmış değildir. Bazıları için Brexit, Alman kökenlerini yeniden düşünmek için bir neden. Tracy'nin babası Tommy 1939'da İngiltere'ye gelmişti. Kendi ve kızı Rita Alman pasaportu için başvurmaya karar vermişler.

İnsanlar ve çalışanlar. Nürnberg'de "misafir işçiler"

Göç hareketlerinin bir kenti ne ölçüde şekillendirebileceği Nürnberg'de açıkça ortaya çıkmaktadır. 1955'ten itibaren çeşitli ülkelerle yapılan işe alım anlaşmaları temelinde Frankonya'ya gelen "misafir işçiler", kent toplumunun bugünkü çeşitliliğine katkıda bulunmuştur. Sözleşmeler başlangıçta geçiciydi. Anlaşmalar 1973'te sona erdikten sonra birçoğu kalıcı olarak yerleşti ve ailelerini getirdi. 1961 yılında Türkiye ile yapılan anlaşma, Nürnberg'e özellikle çok sayıda kişinin gelmesini sağlamıştır. Müze 1984 yılında Merhaba sergisine ev sahipliği yapmıştır. Bunun yankıları, Türk "misafir işçilere" odaklanılmasının da başlangıç noktası ve nedenidir. Diyalogda, hatıra olarak nesnelere bireysel önemi üzerinde duruluyor. Katılımcı koleksiyon kampanyalarından nesnelere ve kadın bakış açısına odaklanan eski "misafir işçiler" ile bir enstalasyon şeklinde.

Ohne Titel – heimat, Naneci Yurdağül

"Yurt" çok farklı anlamları olan bir terimdir. "Yurt", doğum yeri olmak zorunda olmaksızın somut bir yer, hatta bütün bir ülke olabilir. Ancak yurt aynı zamanda bir topluluk veya aidiyet duygusu anlamında bir yuva anlamına da gelebilir. Frankfurt'tan Naneci Yurdağül bu çalışmadaki tipik Alman kelimesini sorguluyor. "heimat" parlayan küçük bir kelime ve her yere götürülebilen oldukça görünür bir hedeftir.

„Misafir işçi“

Ayşe Gülsüm Özel mit Frauen des Vereins Atatürkçü Düşünce Derneği Nürnberg ve Kuzey Bavyera (ADD Nürnberg und Nordbayern), 2022

Eller, tanıdık gelen veya gündelik şeyleri anımsatan nesnelere tutar. Bunlar, aynı zamanda yüzünü nesnelere doğru çeviren sanatçının elleridir. Nürnberg'deki eski Türk "misafir işçilerin" hatıraları, bireysel yaşam yolculuklarını temsil ediyor.

Hazırlık konuşmalarının konusu "Yanımızda ne götürüyoruz?" sorusu ve nesnelere sahipleri için anlamlarıydı. Hepsisi uzun süre saklandı. Onların hikayelerini broşürlerde bulabilirsiniz.

Salonumuza hoş geldiniz

Burası göç konusuyla ilgili tartışmaların ve fikir alışverişlerinin yapıldığı yerdir. Salon ayrıca sizi dinlenmeye, düşünmeye ve okumaya davet ediyor. Kendinizi serginin temalarına bırakın.

Sergilenen objelerden bazıları Nürnberg vatandaşlarının koleksiyonlarından geliyor ve hafızanın dayanakları olarak eşyaların önemini gösteriyor. Diğer eserler ise Nürnberg'deki Aziz Leonhard ortaokulundan gençlerle gerçekleştirilen bir proje kapsamında üretildi. Hem sergiyi hem de müze koleksiyonunu kendi çalışmaları için ilham kaynağı olarak aldılar.

Siz de sergiye katılabilir ve sorulara yanıt verebilirsiniz.

"Senin görmediğini ben görüyorum": Katılımcı proje

Nürnberg'deki Aziz Leonhard ortaokulundan gençlerle gerçekleştirilen bu projenin alt başlığı "Farklı bakış açılarının çeşitliliğini göstermek" idi. Gençler sergi öncesinde müzeyi ve müzenin görevlerini tanıma fırsatı buldular. Hem müze hem de kişisel nesnelere önemi, girişimin odak noktasıydı.

Yaratıcı bir şekilde aşağıdaki soruları ele aldılar:

Kişisel olarak benim için bu kadar önemli olan ve yanımda götürdüğüm şey nedir? Bireysel deneyimlerine dayanan bakış açıları ne kadar farklı? Burada gençler elde ettikleri sonuçlardan bazılarını gösteriyor.

Hedef Gelecek

Her zamankinden daha fazla insan yola çıkıyor. İklim değişikliği ve çatışmalar, milyonları göçe zorlayan nedenlerden ikisi. Bu gelişme 21. yüzyılda da toplumları, kültürleri ve birlikte yaşama biçimimizi değiştirmeye devam edecektir.

Bilim ve fantezi, gelecekteki göçün zorluklarına bir bakış açısıyla iç içe geçiyor. Böylece, insanlığın uzun zamandır tarif edilen uzaya kalıcı adımı bir kez daha bilim kurguda küresel olarak takip edilen bir hedef haline geliyor.

Uzay yolculuğu Dünya'nın ötesinde ufuklar açmıştır. Aynı zamanda, artık geriye dönüp baktığımızda gezegenimizin ne olduğunu görebiliyoruz: kırılğan bir "mavi mermer". Göç şimdilik yuvarlaklığıyla sınırlı kalacaktır.

Ana gezegen dünya

1960'lar ve 1970'lerdeki uzay coşkusunun doruk noktasında bile, gezegenimizin kırılğanlığı ve kaynaklarının sonlu olduğu konusunda bir farkındalık vardı. Güncel bilim kurgu da dünyaya odaklanıyor. Örneğin Solar Noktası güneş enerjisi ve diğer yeşil teknolojilerle şekillenen bir gelecek hayal ediyor.

İklim değişikliği küresel göç hareketlerini önemli ölçüde artırmaktadır: göç, aşırı hava olayları ve değişen iklim koşullarıyla başa çıkmak için halihazırda bir "adaptasyon stratejisidir". İnsanlık, insanların göç edebilmesi ama göç etmek zorunda kalmaması için nasıl stratejiler geliştirebilir?

B gezegeni yok

Dünya bizim ana gezegenimiz olmaya devam ediyor - B gezegeni diye bir şey yok. Climatearchive'in tahminleri bizi hangi iklim değişikliklerinin beklediğini ve hangi ülkelerin özellikle etkileneceğini gösteriyor. Sonuç olarak, giderek daha fazla kişi hareket halinde olacaktır.

Urban Lab, Nürnberg'in yaşanabilir kalması için kent toplumuyla birlikte Nürnberg için yaklaşımlar geliştiriyor. Bu şekilde küresel bir sorunun cevabına yaklaşıyor: İnsanlar kendi şehirlerinde iklim değişikliğiyle nasıl başa çıkabilir ve uyum sağlayabilir? İklim göçü, göçmenlerin sığındığı toplulukları da değiştirecektir.

Ufukları genişletmek: Müze genelinde iz sürmek

Ufkunuzu daha da genişletmek ister misiniz? Müzenin daimi sergisinde de göçün yönlerini gösteren birçok nesne bulunmaktadır. Sergi boyunca uzanan İz, bunlardan bazılarını bir araya getiriyor.

Bu dokunaklı nesnelere - başyapıtlar ve kişisel hatıralar - yaşları ve işlevleri nedeniyle özel sergiyi tamamlıyor. Bazen fikirler ve zanaatkârlık insanlarla birlikte göç etti. Kaçarken diğer müze objelerini de yanlarında götürdüler.

Bu serginin Genç Danışma Kurulu'nda yer alan genç yetişkinler, iz nesnelere ilişkin çağrışımlar ve bakış açıları geliştirdiler. Bireysel deneyimlerin bir nesnenin yorumlanmasını nasıl etkileyebileceğini açıkça ortaya koymaktadırlar.